WEEST PARAAT

REDACTEUR JAN SCHAAP

Redactie en Administratie
Alexanderstr. 20, Den Haag
Tel. 180660

JAARGANG 20
DEC. 1935
No. 11

OP DEN UITKIJK EN AAN HET ROER

De Wereldjamboree 1937

Vogelenzang of het Gooi, dat is de kwestie, die om een oplossing dringt; het schone bosterrein tegen de duinen of de open hei, omgeven door de Gooise Gemeenten.

De laatste oplossing geeft financiële, materiële en organisatorische voordelen, doch geeft niet het bijzondere van Holland's natuurschoon, noch het karakteristieke van een groot padvinderskamp. De hei werd nog nimmer voor een Wereldjamboree uitverkoren! Kantheid en netheid komen tot hun recht met het grondzeil op de grasmat, maar niet met strozak of met losse hei, tot verzachting van de heimat.

Hoe schoon de hei op zich zelf ook moge zijn, ze eigent zich meer om het massale, dan om het individuële tot uitdrukking te brengen. In padvinderskringen hoopt men op het Kamp tegen bossen en duinen, op kampvuren in duinpannen, op de zee, die met de padvinderspas juist in een half uur door de duinen te bereiken is, want te Vogelenzang is de afstand van het Kamp door de verharde weg in de duinen naar zee, juist 4 K.M. Zal het financiëel mogelijk zijn? Zoals het tot nu toe zich laat aanzien, is het geldelijk verschil te groot, ten einde dit aan het Natuurschoon en de propaganda voor Nederland in den vreemde ten offer te brengen. Dwingen de omstandigheden ons tot de

keuze van het Gooi, dan zullen we dit met blijmoedigheid doen en trachten ook het Kamp op de hei zo goed mogelijk te doen ogen.

De financiële Commissie voor de Wereldjamboree, die zich met het beheer van het Jamboreefonds zal belasten, is ingesteld. Ze bestaat uit de navolgende heren: de heer Ph. Mees, Dir. van de firma R. Mees & Zonen, de heer Mr. E. E. Menten, Dir. van de Firma Heldring & Pierson en de heer Bonebakker, Oud-Dir. der Koloniale Bank, die zich bereid hebben verklaard, deze taak op zich te nemen, hoewel ze de bijeengebrachte gelden, die tezamen slechts 10 % van de totale omzet der laatste twee Jamboree's bedroegen, zakelijk gesproken, onvoldoende vonden.

Daarop werd geantwoord, dat het Bestuur der N.P.V. dit bedrag als minimum nodig heeft geacht om de uitnodiging te kunnen doen, aangezien de Regering toestemming heeft verleend tot het houden van een Jamboree-loterij en de uitgaven en het risico te beperken zijn, door de keuze van het Gooi, een keuze, die ook deze leden als middel om de aandacht van de aantrekkelijkheden van Nederland in het buitenland te doen vestigen, niet verkieselijk achtten. Dat wij toen het minimumbedrag bijeen was, de uitnodiging gedaan hebben, vond zijn oorzaak, in de overweging dat wij tegenover jong Nederland geen voldoend recht hadden, deze gelegenheid ongebruikt te laten voorbijgaan.

Het Jamboreefonds zal afgescheiden gehouden worden van de middelen der Vereniging. Wil men de N.P.V. spoedig aan vlottende middelen helpen, dan zal storting op het gironummer der N.P.V. no. 150484, dankbaar worden aanvaard.

De P.A. van Amersfoort of liever haar Voorzitter, is op het denkbeeld gekomen om de middelen van de Vereniging te versterken en tevens verdienstelijke toonkunstenaars gelegenheid voor muziekuitvoeringen te geven door Jamboree-concerten in verschillende plaatsen, waarvan de opbrengst aan de N.P.V. ten goede komt.

In overleg met het I.B. zullen op 29 Juli 1937 de contingenten

zullen excursie's gehouden worden, voor zover de middelen aankomen en zal op Zaterdag 31 Juli de Wereldjamboree geopend worden en tot 10 Augustus duren. Van 10 tot 13 Augustus zulks toelaten.

* * *

De Pinksterwedstrijden van 1936

Vordert de voorbereiding van de Jamboree en het vormen van een uitvoerende Commissie, die de verschillende onderdelen behartigt, veel tijd en overleg, niet minder wordt de meest mogelijke samenwerking en toewijding van de leiders in de padvindersbeweging gevorderd om de vaardigheid en de geoefendheid zoveel mogelijk op te voeren, want aan het gastland zelf worden in dit opzicht bijzondere eisen gesteld en wat we in quantiteit bij andere landen ten achter staan, moeten wij door qualiteit trachten te compenseren.

De Pinksterwedstrijden te Ommen hebben hun doeltreffendheid om het oefeningspeil op te voeren, bewezen. Wanneer we nu dit jaar de wedstrijdpatrouilles aanvullen met zogenaamde kader-patrouilles (patrouilles bestaande uit patrouilleleiders en assistent-patrouilleleiders van alle overige troepen) en toetsen deze op dezelfde punten als de wedstrijd-patrouilles, dan hebben we daarin een middel om snel tot resultaten te komen. — We hopen, dat ook de kader-patrouilles van de Katholieke Verkenners in groten getale aanwezig zullen zijn. De patrouillewedstrijden zullen dit jaar in het teken van de Wereldjamboree staan en dus in de eerste plaats op de Kampeervaardigheid gericht moeten zijn. Gelet zal dus moeten worden op de navolgende punten:

1. Algemene oplettendheid en initiatief.

Hieronder te verstaan: Oog voor orde en netheid ook buiten het Kamp. Het vorige jaar waren papieren geworpen op een trek, die de wedstrijd-patrouilles volgen moesten; attentie op seinen, geluiden enz.

2. Het snel en goed kamp-inrichten en opbreken.
3. Het koken.

4. Kamphygiëne, zindelijkheid, orde en netheid.

Onder kamphygiëne wordt o.a. verstaan het zorgen voor 't luchten van tenten en kleding, afvalputten, vermijden van aantrekkelijkheden voor vliegen, latrines, dagelijkse volledige lichaamsreiniging liefst gevolgd door gymnastische oefeningen, verwisseling van dag- en nachtkleding.

5. De Patrouilleleiding en Werkverdeling.

Vroeger kwam het wel voor, dat de patrouilleleider met zijn assistent zowat alles zelf deden, terwijl de overige patrouilleleden waar nodig als helpers fungeerden en verschillende graden van activiteit vertoonden, in plaats dat de gehele patrouille harmonisch in actie is, rekening houdende met ieders aanleg en vaardigheid.

6. Padvindersgeest.

Hetgeen betekent de opgewekte, prettige sfeer van hulpvaardigheid en samenwerking.

7. Houding en uiterlijk voorkomen.

8. Uitrusting.

9. Padvinderspas.

Betwijfeld mag worden of de padvinderspas voldoende beoefend wordt en daarmee inderdaad 2 K.M. in het kwartier wordt afgelegd, zoals aangegeven in de Spelregels. In Arrowpark kampeerden in de nabijheid van het Kamp der gedelegeerden, Engelse troepen. De afstanden tot demonstratieterrein, theater en andere kampen waren groot. Het is mij toen opgevallen, hoe veelvuldig van de padvinderspas gebruik werd gemaakt en hoe netjes deze werd uitgevoerd.

10. Kampvuurrecreaties.

Het behoeft nauwelijks gezegd van hoeveel belang dit laatste punt is. Zang en expressie is een aardige combinatie, die goed uitgevoerd, het altijd doet! Contact met de toeschouwers, samenwerking. Het gaat altijd om de blijde sfeer, die gewekt wordt door waardering van de prestaties, door de geest en de humor die eruit spreekt. Pantomines, „charades en action", men kan zich allerlei combinaties denken.

Teneinde de schoolse indruk zoveel mogelijk te vermijden zal er nog een oefening gehouden worden, waarin seinen, overbrengen van berichten, optreden tegenover het publiek, kortom verschillende practische toepassingen uit het kampleven voorkomen.

* * *

De N.P.V. en de P.V.N.

In de laatste tijd zijn enkele pogingen aangewend uit de kringen van de P.V.N. om weer tot aansluiting te komen bij de N.P.V. en daarbij is de vraag gedaan of ik de belofte voor de afgescheidenen weer facultatief zou willen maken? Ik heb daarop geantwoord, dat zulks uiteraard niet van mij afhing, maar dat ik, wat mij persoonlijk betrof, daar nog veel méér tegen gekant zoude zijn, dan vroeger. Men kan verschil van gevoelen hebben over de leiding van een jeugdbeweging, maar de padvindersbeweging is voortgekomen uit de levenservaring van B.P., die hij dienstbaar heeft willen maken aan de jongens en het lijkt mij niet toelaatbaar om de verkeerde schijn te vestigen, alsof men *zijn* initiatief wil volgen, terwijl men zulks metterdaad niet wil doen. Naar zijn overtuiging is als uitgangspunt voor karaktervorming nodig, dat men uitdrukking geeft aan het gevoel van eerbied en bewondering voor den Schepper van het Heelal, aan dat van dankbaarheid voor de kracht, die ons gegeven is en bereid om die ten bate van anderen te gebruiken. Wie zichzelf het belangrijkste vindt, kan niet alleen niet gelukkig worden, maar ook nooit iets duurzaams bereiken.

Men stelt het nu voor, alsof de N.P.V. veranderd is en de afgescheidenen hierdoor gedwongen werden uit te treden en vergeet, dat de eerste landelijke *organisatie* in Nederland, de N.P.O., geheel ingesteld was op „Scouting for Boys", en dat er nooit een jongen tegen de belofte bezwaar heeft gemaakt. Dat er in ons land van historische verdeeldheid, onmiddellijk paedagogen zouden opstaan, die zonder de levenservaring van B.P., op theoretische gronden het spel van Verkennen wilden ver-

beteren, spreekt wel vanzelf, maar het oneigenlijke was, dat ze hun volgelingen *padvinders* bleven noemen.

Met de groei der Wereldorganisatie heeft men in 1922 op de Conferentie te Parijs de Belofte en Wet als fundamentele toets voor toetreding van nieuwe leden vastgesteld en had met deze uitspraak rekening te houden, wie op het verband met deze Wereldorganisatie prijs bleef stellen. De Algemene Vergadering ten onzent heeft toen besloten, dat de vraag omtrent de Belofte niet meer een kwestie voor de Algemene Vergadering zoude zijn.

Hoe weinig men echter in het wezen en de sfeer van het Spel van Verkennen voor jongens is doorgedrongen, bewijst men door van *Gelofte* te gaan spreken, zoals nog deze week in een brief uit Groningen gedaan werd.

Het is jammer voor de jongens, die de dupe zijn geworden van verkeerde voorlichting en verkeerde leiding, maar zoals B.P. zelf destijds voorspelde, de Beweging is er krachtiger en groter door geworden. Het aantal der afgevloeiden bedraagt nog geen 10 %. Van tijd tot tijd komen er jongens weer bij ons terug en verder dient rustig afgewacht, totdat beter inzicht omtrent het karakteristieke der Beweging zich baan breekt.

* * *

Bevordering van Wereldvrede

Wie werkelijk vrede bevorderen wil moet ernaar streven „To understand the other man's point of view", de zienswijze en het standpunt van zijn tegenstander te leren begrijpen. Te dien einde laat ik hieronder een artikel volgen voorkomende in het Journal de Genève, van 27 September 1935, dat mij van bevriende zijde werd toegezonden en dat een beeld geeft van de moeilijkheden, waarvoor Italië zich geplaatst ziet. Dat artikel luidde: „De oorzaken van de overbevolking en het probleem der werkeloosheid in Italië":

„Als een ramp de Gemeenschap bedreigt, is het ieders plicht zich objectief over de oorzaken daarvan op de hoogte te stellen. Wij zullen dus in het kort de demografische toestand van Italië

uiteenzetten, welke toestand de grond-oorzaak is van het huidige conflict.

Italië, dat in 1921 38 millioen inwoners had, heeft er tegenwoordig 43 millioen. Er was dus een toename van 5 millioen in 14 jaren tijds. Waar zijn grondgebied 310.000 K.M.^{2} groot is, is dus de dichtheid van de bevolking 139 inwoners per K.M.^{2}.

Het is waar, dat de bevolkingsdichtheid van Duitsland 141 per K.M.^{2} bedraagt, maar in Duitsland zijn er weinig onontginbare stukken land, terwijl Italië voor driekwart uit heuvels en bergen bestaat. Bovendien bezit Duitsland rijke mijnen en een grote industrie, terwijl in Italië de fossiele brandstoffen bijna geheel ontbreken en de minerale rijkdommen zeer gering zijn.

Als we bij wijze van vergelijking de bevolkingsdichtheid van Ethiopië bezien, dan is die slechts 6 per K.M.^{2}

De volgende vergelijking betreffende de verdeling van de bevolking, percentsgewijze over het totaal van de werkenden in Italië, Duitsland en Engeland is leerrijk:

	Landb.	Industr.	Mijnen	Handel en transport
Italië	47,3	28,8	0,7	12,9
Duitsland	28,9	36,3	4,1	18,4
Engeland	5,6	40,2	6,0	26,9

Waar de bevolking, werkzaam in industrie en handel, weinig plaats inneemt, zou het genoeg zijn, de landbouwende bevolking te beschouwen om de werkelijke dichtheid te vinden. Alleen met mannen rekening houdend, omdat de statistische indeling van vrouwen in het ene land verschilt met het andere, vindt men *een dichtheid van de mannelijke bevolking in het landbouwbedrijf van 23 per K.M.^{2} in Italië tegenover 10 in Duitsland en 7½ in Engeland.* Deze cijfers geven een juist idee van de druk van het volk in Italië, een druk welke in waarheid meer dan het *dubbele* is van die in Duitsland.

De toename der bevolking bedraagt ongeveer 1 % in het jaar; Italië zal dus in 15 jaar (dus in 1950) 50 millioen inwoners tellen.

Er zal dan slechts plaats zijn voor die allen *buiten* Italië.

Moeten er nieuwe industrieën tot ontwikkeling worden gebracht? Italië heeft geen grondstoffen en de markten zijn reeds meer dan overvoerd.

Het heeft dus land nodig. Wij willen hier in het geheel niet oordelen over de methoden, die men toepast om dat land te verkrijgen, wij constateren alleen de *dwingende behoefte* eraan.

Waarom ontstond deze plotselinge toename van bevolking, waarover men 15 jaar geleden nauwelijks hoorde spreken? Het geboortecijfer wees slechts 23.2 per 1000 inwoners aan in 1934, tegenover 29.7 in 1921-'25. Maar de sterfte is verminderd, dank zij zeer strenge hygiënische maatregelen, van 17.3 in 1921-'25, tot 13.1 in 1934, cijfers die sanitaire toestanden aanwijzen, welke oneindig beter zijn, dan die van elke andere streek rondom de Middellandsche Zee. Men kan toch Italië niet vragen terug te keren tot de vervuiling en tuberculose van vroeger?

De grootste oorzaak van de plotselinge bevolkingstoename is echter *de onverwachte stilstand van de emigratie,* veroorzaakt door *de sluiting van de V.S. voor elke immigratie en daarna van die van alle andere landen waar werkeloosheid heerst.*

Gedurende de periode 1901-'13, bedroeg het aantal Italiaanse emigranten gemiddeld *627.000* per jaar In 1921 was dit nog 200.000. In 1931 bedroeg het surplus der emigranten boven dat van de terugkerenden uit de vreemde 16.000, dus praktisch 0. De stilstand der emigratie heeft een rampzalig effect gehad op de werkeloosheid, want het waren niet landbouwers, maar werklieden, die emigreerden.

De toestand was dus al precair, vóór de crisis en is snel achteruit gegaan sindsdien. Het aantal volslagen werkelozen is van 300.000 in 1929 gestegen tot 1.019.000 in 1933. Kortelings was er weliswaar een verbetering ingetreden, zodat het aantal werkelozen in Juli van dit jaar slechts 638.000 bedroeg, maar deze vermindering is voor een groot gedeelte toe te schrijven aan de mobilisatie en aan de oorlogsvoorbereidingen.

De fabelachtige som van 25 milliard lire is opgeofferd aan

publieke werken, in Italië in de loop van de laatste 6 jaar uitgevoerd, om een duurzame verbetering aan te brengen voor de overbevolking. Deze werken bestaan hoofdzakelijk uit het bruikbaar maken van gronden en uit het bevorderen van de gebruikmaking van de techniek.

Vóór het uitbreken van de crisis kon men met recht verwachten, dat deze maatregelen voldoende zouden zijn om de Italianen in staat te stellen hun brood in eigen land te verdienen voor tenminste een bepaald aantal jaren, maar deze hoop is vernietigd sinds de crisis een blijvend karakter heeft aangenomen. Italië is dus genoodzaakt zijn problemen van overbevolking op andere wijze op te lossen, of langzamerhand uit te sterven. Vandaar zonder twijfel het plotselinge besluit van de Duce om zijn problemen, het koste wat het kosten moge, onder de aandacht van de wereld te brengen.

Dit zijn de demografische feiten, die aan het huidig conflict ten grondslag liggen. Zij hebben niets met het régime te maken en zouden geheel dezelfde zijn indien Italië wat voor ander régime ook, had; met dit verschil misschien, dat het dan langzaam te gronde zou gaan, hetgeen zeker gemakkelijker zou zijn voor de andere landen, maar dit staat niet op het program van het Italië van heden.

Al wordt de uitbarsting op heden nog door geweld bedwongen, morgen zal zij des te heviger losbarsten."

In het avondblad van de Telegraaf van Woensdag 30 October kwam een merkwaardig artikel voor onder de titel „Hoe de Duce in oorlog met Abessinië kwam", door den van Italië en Italiaanse toestanden deskundigen schrijver Carel Scharten, welke zich een oud vriend van Italië noemt en misverstanden tracht op te helderen. Bij de protocollen van 1891 en 1894 werd het rijk van den Negus in invloedsferen verdeeld, waarbij het leeuwendeel aan Italië toekwam; door protocollen bij 't accoord der drie mogendheden Engeland, Frankrijk en Italië van 1906 werd deze toestand bevestigd. Italië heeft lang de vredesweg bewandeld en in 1923 de toelating van Abessinië tot de Volken-

bond gesteund, waarbij echter de afschaffing der slavernij als voorwaarde werd bedongen; het sloot in 1928 een vriendschapsverdrag met den Negus; in 1930 stelde Italië op de Londense Vlootconferentie algehele ontwapening voor.

Het mislukken van het Pact van Vier, waarbij de 4 grote mogendheden zich verbonden tot vriendschappelijk overleg en de resultaten van het vriendschapsverdrag, zijn de oorzaken van het conflict tussen Italië en Abessinië. De fundamentele inhoud van genoemd verdrag kan aldus worden samengevat: „de handel tussen beide landen uit te breiden en tot bloei te brengen". Echter werd geen enkele Italiaanse landbouw-onderneming toegestaan; geen enkele handelsweg werd aangelegd naar de Italiaanse kolonies. Een der weinige Italiaanse concessies, die der kalimijnen in Dallol, heeft niet kunnen functioneren, omdat de Abessinische regering het aanleggen der benodigde wegen tot het afvoeren der producten belette. Zelfs de weg van Addis Abeba naar Dessie, die verbinding tot stand moest brengen met de haven Assab in Eritrea, door Italië bij afzonderlijk verdrag afgestaan, werd niet begonnen. Geen Italiaans technicus bij de Openbare Werken, geen Italiaanse doktoren in de hospitalen, geen Italiaanse geestelijken in de missies.

Ernstiger bedreiging nog vormden de geregelde invallen en rooftochten op Italiaans gebied. Reeds in 1929 viel een bende van plm. 500 gewapenden het fort Rendacamo aan. Een lange reeks van dergelijke bezoeken volgde en gaf aanleiding tot talrijke Italiaanse doden, gewonden en ontvoerden. In September 1931 viel de deggiac Gabre Mariam met 15000 gewapenden en 10 mitrailleurs in Somaliland. Tussen 1928 en 1934 vermeldt de lijst, berustend op officiële gegevens der burgelijke en militaire autoriteiten niet minder dan een dertigtal grotere of kleinere overvallen, gepaard met roof en moord.

Italië besloot tot een militaire demonstratie, immers aan de toebereidselen wordt veel ruchtbaarheid gegeven, omdat het van de idealistisch gestemde Volkenbond slechts een inter-

nationale contrôle kon verwachten, met hoogstens toekenning van een bevoorrechte plaats aan Italië in dit beheer, doch geen voorziening in de dringende behoefte aan expansie.

* * *

Nog eens de misleidende concurrentie met de Scout-Shop

Op de vergadering van het Bestuur van 25 November werden door den Penningmeester twee Manchester broeken getoond: één gekocht bij het Verkennershuis te Utrecht en één van de *tweede* kwaliteit van de Scout-Shop, die nog wat goedkoper was; de kwaliteit van de stof was in beide gevallen dezelfde, maar de afwerking en het snit van die van de Scout-Shop waren aanmerkelijk beter. Dit verschil is door iedereen te controleren; van de Scout-Shop was het model hoog opgeknipt en de voering was van betere kwaliteit.

Ik doe nogmaals een beroep op de leiders om aan deze feiten de nodige bekendheid te geven. Dit is zowel in het belang van de jongens als in dat van de Vereniging.

* * *

De Warmwatervoorziening in de Padvindersboerderij te Ommen

In het onderzoek naar verschillende noodzakelijke voorzieningen ,welke nodig waren aan de Padvindersboerderij werd ook die van de watervoorziening betrokken. Volgens getuigenis van de Beheerder, zouden de stoornissen uitsluitend te wijten zijn aan het verstrekken van warm water aan het Welpenhuis, dat teveel van de capaciteit van de ketel eist.

Aangezien een ondiep bassin voor ongeoefende zwemmers op Ada's Hoeve gegraven wordt, dat in verbinding staat met het stromend water van de Vecht, wordt het verstrekken van warm waswater in het Welpenhuis tijdens de zomermaanden overbodig geacht, daar dit een veel grotere en kostbare installatie zou vereisen. Mitsdien is bepaald, dat de warmwaterleiding naar het Welpenhuis afgesloten zal worden.

* * *

SPAREN VOOR DE JAMBOREE

Begin Januari zullen de gegevens omtrent het sparen voor de Jamboree aan de Verkennersleiders kunnen worden toegezonden. De medewerking van de Rijkspostspaarbank is verkregen, waardoor per Troep een spaarbankboekje kan worden genomen, de Verkenners op speciale Jamboree-kaarten de gewone 5 cents spaarzegels kunnen plakken, welke kaarten, zodra ze vol zijn, worden bijgeschreven op het spaarbankboekje van de Troep.

De rente komt ten bate van de Troep, terwijl nog een speciale premie beschikbaar zal worden gesteld per 10 Verkenners die hun volle kampgeld sparen. Aan de Verkennersleiders wordt ook een gedrukte tabel gezonden, welke in het troephuis kan worden opgehangen, en waarop per jongen kan worden aangetekend, hoeveel ieder gespaard heeft. Verdere bijzonderheden ontvangen de Verkennersleiders. *

Uit het Nationaal Hoofdkwartier

Afkortingen: W.: Welpenleid(st)er; A.W.: Assistent Welpenleid(st)er; V.: Verkennersleider; A.V.: Assistent Verkennersleider; V.T.: Voortrekkersleider; A.V.T.: Assistent Voortrekkersleider; G.: Groepsleider.

VOLMACHTEN TOEGEKEND:

Amsterdam: A.V.: J. A. A. Epskamp, Tarcisiusgroep.
Arnhem: A.V.: H. N. Brouwer, Oosterb. Padvinders; A.W.: G. Meijer, Zijpse Voortrekkers; A.V.: T. Botterweg, Velpse Woudlopers.
Bilthoven: A.W.: C. F. Kelder, 1e groep.
Breda: A.W.: D. den Hollander, 3e N.C.V.P.
Bussum: V.T.: P. M. Souwer, A.V.T.: A. Groenhuyzen, Gooiberggroep; V.: Mej. A. H. F. Faddegon, A.V.: F. J. Andriessen, Aksgroep.
Deventer: W.: Mej. M. M. J. Franken, 2e groep.
Dordrecht: A.V.: J. Andreae, 1e groep.
Eindhoven: W.: Mej. A. Sauter, A.W.: Mej. E. Beelen, A.W.: Mej. M. Hoppenbrouwers, Sint Jorisgroep.
Goes: A.W.: Mej. L. de Graag, Hertog van Beyerengroep.
's-Gravenhage: V.: J. Vos, 20e N.C.V.P.; A.W.: Mej. G. Heijnen, Xaveriusgroep; A.V.: F. Kimman, Stanislausgroep.
Haarlem: A.V.: P. Kuyper, Sint Adalbertgroep.
Hilversum: G. en V.: W. Millenaar, 3e N.C.V.P.

Hoorn: A.W.: Mej. A. Joustra, 1e Hoornse groep.
Katwijk aan Zee: V.: A. J. Dekkers, Julianagroep N.C.V.P.
Leiden: A.V.: P. H. Boekestein, 3e; V.: A. J. Koning, 5e.
Maastricht: A.W.: Mej. A. Hommes, Guy de Fontgallandgroep.
Princenhage: A.V.: C. L. Raats, Sint Martinusgroep.
Roermond: A.V.: J. Cals, Sint Franciscusgroep.
Rotterdam: W.: Mej. A. C. Reeser; A.W.: Mej. Th. G. Rombach; A.W.: Mej. A. C. Breetveld, 27e; A.W.: Mej. P. J. Tolenaar, Sint Laurentiusgroep; G. en V.: J. J. B. Eillebrecht, Sint Michaëlgroep.
Schiedam: A.V.: J. A. van Hoeke, 1e.
Teteringen: A. Wynekus, Generaal de Charettegroep.
Utrecht: A.V.T.: A. H. van der Woude, 8e N.C.V.P.
Vlaardingen: A.W.: Mej. C. A. Hardonk, Prins Hendrikgroep; A.W.: Mej. M. J. G. Westerdijk, 2e.

VERVALLEN VOLMACHTEN:

Amersfoort: A.W.: Mej. M. Rooseboom, 1e groep.
Arnhem: A.W.: G. Meijer, Velpse Woudlopers.
Breda: V.: G. Geurts, Pastoor Pottersgroep.
Bussum: A.W.: Mej. R. Disch, Mgr. Hamergroep.
Deventer: A.W.: Mej. M. M. J. Franken, 2e groep.
Ede: G. en V.: H. M. J. C. Verstegen; A.W.: J. L. Stellingwerff Beintema, Langenberggroep.
Eindhoven; W.: Mej. M. v. d. Loo, Sint Jorisgroep.
Goes: A.W.: Mej. M. Roose, 2e groep.
Gouda: V.: D. v. d. Velden; A.V.: F. v. d. Hee, 2e N.C.V.P.
's-Gravenhage: A.V.: G. Cornelissen, 3e; A.W.: F. J. W. Sterk, 13e; G. en W.: Mej. T. E. W. Lignac, Juliana Kinderziekenhuisgroep; A.W.: Mej. W. F. van Ravenstijn, 4e N.C.V.P.; A.V.: J. Vos, 20e N.C.V.P.
Hengelo: W.: Mej. G. H. Kreyenveld; A.W.: J. G. C. Geesink, 2e N.C.V.P.
Hoensbroek: V.: K. Janssen; A.V.T.: L. Habets, Montfortgroep.
Nijmegen: A.V.: J. Hagemeyer, Petrus Canisiusgroep.
Rotterdam: W.: Mej. R. Nederlof, 8e; A. W.: Mej. F. van Veen, 27e; A.V.: C. Kramer, Fridtjof Nansengroep; A.W.: Mej. M. Jansen, Sint Laurentiusgroep; A.W.: Mej. C. Mikx, Sint Tarcisiusgroep.
Schiedam: G.: J. Kijne, 1e; A.V.: J. H. Engels; A.W.: F. Engels, 2e.
Teteringen: G. en V.: A. P. Luyben, Generaal Charettegroep.
Utrecht: W.: Mej. A. C. Dekker, 8e; A.V.: K. de Leur, 3e N.C.V.P.; V.T.: A. B. Creyghton, Mgr. van Schaikgroep.
Zundert: G. en V.: P. Schoenmakers; A.V.: G. Coenen, 1e Sint Vincentiusgroep; A.V.: H. de Baar, 2e Sint Laurentiusgroep.

VOLMACHTEN COMMISSARISSEN:

Uitgereikt:

A.D.C. voor Verkenners, District 's-Bosch: L. van Strien, Eindhoven.
Ass. van den H.K.C. voor Kath. Verkenners voor Pers en Propaganda: Mr. E. A. M. Lamers, Voorburg.
A.D.C. voor B.E., District 't Gooi: H. H. van Laer Jr., Bussum.

Vervallen:

A.D.C. voor Verkenners, District 's-Bosch: B. Stroeve, Eindhoven.

BESTUURSVERADERINGEN 18 EN 25 NOV. EN 2 DEC. 1935

Besproken worden: administratieve en personeel-aangelegenheden en de propaganda voor de Jamboree 1937; opname van nieuwe artikelen in de Afd. Verkoop; Spelregels 352 en 358 (zie elders in dit nummer); voorziening in de leiding van het District Zeeland in verband met het vertrek van den huidigen D.C. aldaar.

Besloten wordt tot uitbreiding van de telefoon-installatie van het Hoofdkwartier, met het oog op de Jamboree; de smalle strook rijksgrond langs de Vecht, grenzende aan Ada's Hoeve, te pachten; tot het laten graven in werkverschaffing van een bassin voor ongeoefende zwemmers op Ada's Hoeve; te procederen over het eigendomsrecht der bezittingen der voormalige afdeling Hilversum.

Benoemd worden tot Ass. van den H.K.C. der K.V. voor Pers en Propaganda Mr. E. A. M. Lamers, Voorburg; tot A.D.C. voor B.E., District 't Gooi de heer H.H. van Laer, Bussum en tot A.D.C. voor Verkenners, District 's-Hertogenbosch de heer L. van Strien te Eindhoven.

SPELREGELS 352, 358 en 504.

352 (2) toe te voegen: Bij het zingen of meezingen van het Volkslied staan padvinders in de houding en salueren niet.

358 toe te voegen sub (5): Onderscheidingen der vierdaagse afstandsmarsen.

504 2e alinea te lezen: Verkenner Eerste Klasse zijn; het insigne Kampeerder, benevens een der insignes Natuurverkenner, Speurder of Bespieder en bovendien één der volgende insignes: Sterrekundige, Weerkenner, Houthakker, behaald hebben.

WEEK-END DER B.E. OP 4 EN 5 JANUARI 1936

Voor programma enz. zie „Weest Paraat" van November j.l.

Alle deelnemers en belangstellenden van het week-end gelieven de daaraan verbonden kosten ad *f* 2.— vóór 1 Januari a.s. te storten op postrekening no. 152441 van J. P. Werre te Leiden.

Opgaven voor deelneming tot uiterlijk 20 December a.s., Lammenschansweg 20, Leiden.

Aanvulling programma:

Op Zondag 5 Januari zal de lezing om tien uur gehouden worden door Mej. Ongerboer over: „Hoe opvoedingsmoeilijkheden in kinderen kunnen ontstaan". Mej. Ongerboer is medewerkster aan het medisch paedagogisch consultatiebureau te 's-Gravenhage.

Het verslag over het eerste Trainings week-end der B.E. in Engeland zal in het volgende nummer van dit blad verschijnen.

BUITENLANDSE CORRESPONDENTIE

Mr. T. Chatterjee, oud 20 jaar, wonende te Calcutta, zou gaarne corresponderen met een Hollandse Voortrekker of leider om postzegels te ruilen. Nader adres wordt door het Nat. Hoofdkwartier op aanvraag verstrekt.

JAARLIJKSE INSCHRIJVING VAN AFDELINGEN EN GROEPEN

Bij het verschijnen van dit nummer zullen de formulieren voor de jaarlijkse inschrijving van afdelingen en groepen verzonden zijn. Afdelingssecretarissen en Groepsleiders zullen de administratie van het Hoofdkwartier kunnen verlichten, door voor prompte inzending van de ingevulde formulieren vóór of op de hierop aangegeven data zorg te dragen.

De Groepsleiders gelieven in de rubriek „aantallen" ook de nog niet geïnstalleerde leden mede te tellen: Welpen, die naar de Verkenners overgegaan zijn, doch nog niet geïnstalleerd als Verkenner, worden als Verkenner geteld, V.T.gasten als Voortrekkers.

De contributie is persoonlijk verschuldigd voor alle leden per 1 Jan. en in de loop van het jaar bij de toetreding. De Groepsleider belast zich met de inning der contributie en de overmaking ervan aan het Nationaal Hoofdkwartier. Om nadeel voor de Groep te voorkomen bij het teruglopen van het aantal leden wordt den Groepsleiders geraden de contributie voor het Hoofdkwartier per 1 Jan. te innen en verder direct bij de toetreding. De legitimatiebewijzen worden per Groep verstrekt na ontvangst van het door de gezamelijke leden verschuldigde bedrag aan contributie, zodat de legitimatiebewijzen niet voor de Horde, Troep of Stam afzonderlijk kunnen worden aangevraagd.

Groepen, welke een verklaring inzenden, of ingezonden hebben in 1934 of '35 en t.d.z. hun gedragslijn niet hebben gewijzigd, dat zoveel mogelijk de uniformen en uitrusting van de Afd. Verkoop worden betrokken, ontvangen per lid een reductie van *f* 0.25.

Leiders op proef ontvangen gedurende de proeftijd „Weest Paraat" gratis, mits zij zijn vermeld op form. F. of door den secretaris der P.A. worden opgegeven.

Leden van Groepscommissies, Instructeurs, Beoordelaars, Voortrekkers kunnen zich eveneens ad *f* 2.— per jaar abonneren op „Weest Paraat", mits deze abonnementen via den secretaris der P.A. worden besteld.

WINTERLAER HAARLEM 1935

28 en 29 December

Dit winterlaer wordt van bijzondere betekenis voor alle Voortrekkers. Het is de eerste grote landelijke V.T. bijeenkomst, sinds de Hoofdverkenner de uitnodiging tot het houden van de Wereld-Jamboree 1937 in Nederland verzonden heeft. Het slagen van de Jamboree zal ook afhangen van de bereidheid tot dienen die de Nederlandse Voortrekkers zullen tonen. Op het winterlaer in Haarlem zal zeker blijken, dat de V.T. vastbesloten zijn, zich tot het uiterste in te spannen. We hebben zulke samenkomsten broodnodig om gesterkt te worden door gemeenschappelijk enthousiasme, en om ons gezamenlijk te beraden over wat ons in de naaste toekomst te doen staat. Laat elke V.T. die kan, vooral niet verzuimen te komen. Welkom zijn alle actieve V.T., V.T.G. en V.T.L. Ook de G.L.; het winterlaer is echter niet bedoeld voor V.L. en W.L.

Om velen in de gelegenheid te stellen, het winterlaer bij te wonen, is de deelnemersprijs zo laag mogelijk gesteld, n.l. op *f* 1.35. Op 1 December waren, buiten de Haarlemse V.T., reeds 100 inschrijvingen binnengekomen; we rekenen er op, dat het aantal deelnemers het dubbele zal bedragen. **Laat wie komen wil en zich nog niet heeft opgegeven, dit onmiddellijk doen bij den D.C. de Jong, Verspronckweg 36 te Haarlem.** Het programma is als volgt samengesteld:

ZATERDAG 28 DECEMBER.

10—16.30 uur: Binnenvallen **centraal verzamelpunt,** Bakenessegracht, Gr. H.K. der 7e Haarlemse Groep. Hier afrekenen. Programma's worden uitgereikt (de Winterlaer-Huifkar) en het deelnemerskaartje, dat zichtbaar op de rechterborstzak gedragen dient te worden.
Gedurende deze tijd VOORTREKKERSTENTOONSTELLING (logboeken, rapporten, foto's,

handenarbeid, totems, enz.) in Centrale Verzamelpunt en
JAMBOREE-TENTOONSTELLING in Schouwtjeslaan 23 van alle materialen die vorige en toekomstige Jamboree's betreffen. (Inzendingen aan D.C. de Jong, Haarlem).

12 uur: Gelegenheid tot lunchen. Zelf brood meebrengen.

15 uur: OUBAZENGESELZEN, bijeenkomst van V.T.L. onder leiding van H.K.C. Oosterlee en A.H.K.C. van Voorthuisen.

16.30 uur: Welkom van D.C. de Jong. Opening door den waarnemenden Hoofdcomm. H.K.C. Diemont in de Stadsdoelen.

18 uur: Gemeenschappelijke warme maaltijd in de Stadsdoelen.

19.30 uur: Kampvuurbijeenkomst in Gr. H.Kw. van Groep 2. De secretaris van de Wereld-Jamboree 1937, de kapitein Breunesse, zal spreken over de voorbereiding van de Jamboree.
Recreatie, zingen van door Oubaas van Voorthuisen saamgebrachte liederen. Hoogstwaarschijnlijk draaien van de Ingorö Rover Mootfilm van het Internationaal Bureau.
Inkwartiering bij individuële p.v. en in Gr. H.K. Gelegenheid tot kamperen op Leyduin.

ZONDAG 29 DECEMBER.

Zelf voor ontbijt zorgen. Ontbijten in diverse Gr. H.K.

8.45—9.15 uur: Aandacht in de Engelse Kerk. Gelegenheid tot kerkgang.

10—12 uur: Splitsing in ploegen voor
1. Zwerftochten door Oud-Haarlem.
2. Fotograferen typisch Haarlem.
3. Bezoek Frans Halsmuseum.

13 uur: Gemeenschappelijke maaltijd in de Stadsdoelen. Snert!

13.45 uur: Tien minuten voor den Huifkar-redacteur.

14 uur: Excursie naar Vogelenzang, indien er reeds een besluit over de plaats van de Jamboree is gevallen en Vogelenzang daarvoor zou zijn aangewezen.

Anders: Korte Inleiding V.T.-commissarissen met discussie.

16 uur: Officiële sluiting door H.K.C. Oosterlee.

Men kan daarna blijven nabomen, maar moet zelf voor voeding zorgen. 's Avonds kunnen de V.T. elkaar ontmoeten in het Jeugdhuis te Bloemendaal, waar tegen geringe vergoeding thee enz. is te krijgen.

A. OOSTERLEE.

VOORTREKKERS EXPOSEREN

door TON KOOT

Regelmatig trekt een grote kist door het land en wordt nu hiér dan dáár door nijvere Voortrekkershanden uitgepakt, de inhoud bekeken, opgesteld, belicht, opnieuw opgesteld, besproken en definitief op zijn plaats gezet. En het is dan een hele verzameling! Daar is de hoofdschotel: 600 foto's van Stamwerk, Stamhutten, Stamzwerftochten, Stamkampen, daar zijn de originele tekeningen van Titus Leeser voor het Voortrekkersboek „Volg het Spoor", daar hangen de statistieken van de groei der „Nederlandsche Padvinders" en van de Voortrekkersbeweging afzonderlijk. Daar weer een hele collectie rapporten zoals die door Voortrekkers over diverse onderwerpen werden uitgebracht, maatschappelijke verkenningen, een zeereis, trektocht, Laerverslag, studie van visserij, kassen, enz. Daar een afzonderlijke opstelling van een Voortrekkersbibliotheek verzorgd door de Scoutshop en een verzameling materiaal van het Voortrekkersblad „De Huifkar".

In negen plaatsen werd geëxposeerd, de eerste duizend bezoekers werden al genoteerd en verder trekt de tentoonstelling, 14—15 Dec. naar **Wassenaar,** 4—5 Januari naar **Gorinchem,** 11—12 Januari naar **Alkmaar,** 25—26 Januari naar **Arnhem,** 14—15 Februari naar **Zaandam.**

De organisatie sluit. De collecte wordt gecontroleerd en afgezonden. Ter plaatse is door de organiserende Stam propaganda gemaakt; de plaatselijke pers voorgelicht, hoofden van instellingen gewaarschuwd, de leiders en groepen in kennis gesteld, enz. Tijdens de tentoonstelling wordt ontvangen, rondgeleid, inlichtingen verstrekt, enz. Na de tentoonstelling wordt onmiddellijk gepakt, weer gecontroleerd, rapport opgemaakt, afgezonden. De Stammen treden zelfstandig op, kunnen er van maken wat ze graag willen en hebben zo meteen een staaltje organisatorisch werk als voorbereiding van zwaarder taak als de raderen van de Jamboreemachine in elkaar gaan grijpen.

Het gemiddelde bezoek aan elke tentoonstelling bedraagt ruim 100 man. Record houdt Eindhoven met 223. Toch zijn dat nog kleine getallen. De tentoonstelling verdient meer aandacht. Talrijk zijn de uitstekende persbeoordelingen, waarvan er nu verscheidene verzameld zijn en met de tentoonstelling meereizen. We zijn er van overtuigd, dat een nóg veel groter aantal bezoekers op de komende tentoonstellingen te verwachten zijn, wanneer daartoe meer leiders wilden meewerken.

Hier is nu stof bijeen, waar niet alleen de Voortrekkers belangstelling voor hebben, maar die, zoals nu gebleken is, ook de aandacht trekt van de oudere Verkenners, van alle leiders, van buitenstaanders. De actie in Voortrekkerswerk ziet men hier vastgelegd, de aardigste momenten op zwerftochten, maar ook tekeningen van den Chief, foto's van Wereld-Jamboree's, Nationaal Kamp 1932, beelden uit Nasionale Laers leven weer op. Ge ziet hoe Engeland in 1910 reageerde op de padvindersbeweging, en ook hoe Holland dat deed in hetzelfde jaar. Alles tezamen vormt een aantrekkelijke verscheidenheid, vaak nog uitgebreid met werk van de plaatselijke stam.

Dit is een wenk. Er zijn nog enkele za-zo's voor exposeren open en er is nog veel plaats voor bezoekers. De tentoonstelling wacht u, rekent op u!

District Zwolle

BIJEENKOMST LEIDSTERS EN LEIDERS

Op Zaterdag 16 November kwamen te 16.00 ongeveer 40 leidsters en leiders van de districten Zwolle, Assen, Leeuwarden en Groningen bijeen in het troephuis van Groep I te Zwolle, voor hun jaarlijkse winterreunie. Voor het eerst waren voor deze bijeenkomst zowel voortrekkers-, verkenners-, als welpenleiders en -leidsters uitgenodigd, hetgeen over het algemeen zeer gewaardeerd werd.

De bijeenkomst werd precies op tijd door den D.C., Hopman P. v. Kleffens, na een kort inleidend woord op de gebruikelijke wijze met het hijsen van de vlag geopend. Na de horderoep der Welpen, zorgde de A.D.C. voor Welpen, mevrouw Boeve van Dijk voor een verrassing, door aan Akela Bonenberg de woodbadge uit te reiken. Na de A.D.C., de eerste in dit district; dat er velen mogen volgen!

Tijdens de gemeenschappelijke thee, die nu volgde, zorgde de D.C. voor een korte inleiding over de Jamboree 1937. Enkele zeer belangrijke punten mogen hieruit naar voren worden gebracht. Verwacht wordt, dat de Verkennersleiders, nu reeds hun programma's baseren op de training voor dit grote kamp, waarbij de nadruk moet worden gelegd op het vormen van t ams, die in staat zijn zelfstandig te kamperen en het hoofd te bieden aan de moeilijkheden, welke een dergelijke grote kamporganisatie ongetwijfeld biedt.

Hoewel het niet bekend was, of een minimum leeftijd voor deelnemende Verkenners zou worden bepaald, gaf de D.C. reeds nu te kennen, dat het kamp voor zeer jonge Verkenners vermoedelijk te zwaar en te vermoeiend zou worden. Hij raadde aan de patrouilles zoveel mogelijk in de nu bestaande formatie te houden en in ieder geval te zorgen niet te jonge patrouille-

leiders te bezitten. Nadat de D.C. had aangekondigd, dat er plannen bestonden om tot een spaarsysteem te komen, gaf hij de aanwezigen gelegenheid vragen te stellen.

Bij de bespreking dezer vragen kwam naar voren, dat zeer veel verwacht wordt van de Voortrekkers. Verschillende leiders deelden hierop mede, dat zij Voortrekkers in hun groep hadden die, deels omdat ze werkeloos waren, zeer zeker er voor te vinden waren, actief in de voorbereiding deel te nemen. Door verschillende leiders werd aangedrongen op het houden van een leiders-cursus in het district, zo tijdig, dat de deelnemende leiders voordeel konden trekken ten bate van de voorbereiding voor de Jamboree. Uit de hierop volgende gedachtenwisseling bleek de wenselijkheid, één cursus te organiseren voor de Twentse leiders in Hengelo, en één voor de overigen in Zwolle of Ommen.

Op de vraag van één der aanwezigen, of voor Zeeverkenners reeds speciale Jamboree-plannen gemaakt waren, kon de D.C. geen antwoord geven.

Na deze geanimeerde bespreking werd de groep gescheiden in de Verkennerstroep en de Welpenhorde en begon ieder onderdeel vol ambitie met zijn taak.

De troep vormde vier patrouilles, de Uilen, de Spechten, de Koekoeken en de Vossen. Men herkent er voor een groot deel de traditionele serie Gilwell-troepnamen in, hetgeen pleit voor de „troop-spirit" van de patrouilleleiders.

Het eerste kwartiertje werd besteed aan „troop-drill", waarbij duidelijk bleek, dat het doen aannemen van de troepformaties nog altijd heel iets anders is, dan het zelf uitvoeren van deze formaties.

Een drietal spelen volgden; een buitengewone bijval verwierf het „code"-spel, waarbij elke patrouille de opdracht kreeg een aantal voorwerpen bijeen te brengen, waarvan de voorletters, de letters vormden uit welken een korte spreuk was samengesteld.

Juist waren de laatste sporen van de spelen uitgewist, toen

één der Welpjes heel bescheiden om het hoekje kwam kijken om te vragen of de peuters binnen mochten komen. De Welpen hadden gedurende deze tijd o.l.v. A.D.C. Boeve-van Dijk, na zich geformeerd te hebben in de 3 nesten, Rood, Wit en Zwart, zich beziggehouden met Hordewerk. Ook zij beoefenden eerst „drill", waarbij Akela Boeve-van Dijk er de aandacht op vestigde, dat er zo weinig mogelijk gefloten moet worden, maar dat de uitroep „Horde!" voor de Welpen het sein van uitvoering moet zijn. Nog langer dan de werkelijke Welpen er voor nodig hadden, duurde het voordat de formaties onder de knie waren en vlekkeloos geschiedden, vooral de uitvoering gebeurde nogal traag, nadat tot de hersenen der Wolven was doorgedrongen, welke formatie bedoeld werd.

Het bekende „Een Welp loopt nooit, maar rent", bleek voor velen in de eigen praktijk bezwaren mede te brengen. Vervolgens zette Akela een Nestspel uiteen, waarin verschillende der stereisen verwerkt waren. Hierbij bleek, dat de fantasie en het gehoor der Oude Wolven eenigszins verminderd waren; een groot diep ravijn, voorgesteld door twee krijtlijnen, werd althans vrolijk doorschreden, terwijl het zoeken van een tikkend klokje, grote moeilijkheden opleverde. Tevens heerste er enige verwarring omtrent de kompasstreken. Het Z.W. werd n.l. algemeen te Oostelijk gezocht!

Nog enkele andere spelen werden gedaan.

Akela Boeve-v. Dijk sprak, nadat allen waren gezeten, over het overgaan van Welpen naar de Verkenners. Behoudens de duidelijke uiteenzetting van Akela, werden bij de gedachtenwisseling geen nieuwe gezichtspunten naar voren gebracht. Enig verschil van mening bleek te bestaan t.a.v. de wenselijkheid, om éénmaal per jaar, of meerdere keren per jaar, Welpen te doen overgaan.

Na deze bespreking werd gemeenschappelijk koffiegedronken. Hierop splitste de groep zich wederom in horde en troep. Door de Verkenners werd een eenvoudig stadsspel gespeeld, n.l. het schaduwen van een viertal misdadigers, die op een vastgesteld

tijdstip het station zouden verlaten. Ondanks de gespannen opmerkzaamheid der Verkenners wisten de misdadigers te ontsnappen, waarbij eerlijkheidshalve de voorsprong op de tijd, welke zij zich hadden weten te verschaffen, als een zeer gunstige factor moet worden aangemerkt.

Om ongeveer 20.00 waren allen weer verzameld en hield de D.C. een korte, waardevolle beschouwing over het samenstellen van troep- en patrouilleprogramma's. Vooral met het oog op de komende Jamboree was zijn aandringen op het samenstellen van een systematische, op doelbewuste training, gerichte programmareeks van belang.

Alweer kwam een verlegen Welpje vragen of de Jonge Wolven, die ook een spel in de buitenlucht hadden gedaan, in de kring van hun oudere broeders mochten verschijnen en spoedig hierop zat de hele familie bijeen voor de laatste bespreking, waar nu eens de Verkenners en Welpen zelf met hun moeilijkheden voor de dag konden komen. Ook dit leidde tot een levendige gedachtenwisseling. Wellicht verdient het enige aandacht, dat het plan werd geopperd den D.C. gegevens te verschaffen betreffende leiders of Voortrekkers, die in een bepaald onderwerp buitengewone vaardigheid verkregen hebben en zich beschikbaar stellen ook bij andere troepen in het district als instructeur op te treden. Ook met het oog op een gelijkvormige beoordeling voor insignes en onderdelen van het 1e klasseschap kon de D.C. zich met dit voorstel verenigen.

Alvorens te eindigen met de vermelding van de gebruikelijke sluitings-ceremonie, dient nog verhaald te worden, dat de aanwezige Voortrekkers-leiders en Voortrekkers even samengeschoold hebben ten einde plannen te beramen om de tocht naar het winter-laer gezamenlijk te volbrengen via Kampen, met behulp van een vrachtboot-verbinding over het IJsselmeer. Voorts werd het plan geopperd de Overijselse Voortrekkersbijeenkomsten weer in het leven te roepen en door Almelose en Kampense Voortrekkers een afspraak gemaakt voor een werkweekend op Ada's hoeve.

HERZIENING DER BIJZONDERE EISEN

(Slot)

Bijzondere Eisen zijn ingesteld om een jongen in staat te stellen vaardigheidsinsignes te behalen, wanneer zijn gebrek hem het afleggen daarvan volgens de gewone eisen onmogelijk maakt.

Men moet dus goed begrijpen, dat gewone eisen gebruikt moeten worden wanneer dit eenigszins mogelijk is, en dat een jongen, die een insigne volgens Bijzondere Eisen heeft gehaald, het moet overdoen als hij in staat is het volgens de gewone eisen af te leggen.

De in de drie voorgaande artikelen beschreven B.E. zijn herzien en de volgende veranderingen zijn goedgekeurd door het Internationaal Hoofdkwartier. Zij zullen voortaan gebruikt worden.

BLINDEN

Verkenner 2e klas

6. **Vuur aanmaken**
   Weten hoe een houtvuur te bouwen en aan te steken, 3 typen van vuren en hun gebruik kennen.
7. **Koken**
   .... of beschrijven: 1. hoe vlees en aardappelen gekookt moeten worden;
   2. hoe thee gezet wordt.

Verkenner 1e klas

2. **Spaarzaamheid**
   .... of de betekenis van spaarzaamheid in de meest uitgebreide betekenis begrijpen en toepassen al naar de gelegenheid zich voordoet.
8. **Houthakker**
   .... of weten hoe licht hout is te vellen met de bijl, en in staat zijn 7 c.M. dik hout te zagen voor stookhout.
9. **Nieuweling**
   .... of de jongen moet getoond hebben de Hopman te kunnen helpen bij het opleiden van de Troep.

KREUPELEN

Welpen 2e ster

1. **Seinen**
   Verandering afgewezen.
4. **Sparen**
   .... of de betekenis en de voordelen van spaarzaamheid begrijpen.

Verkenner 2e klas.

6. **Vuur aanmaken**
   Weten hoe een houtvuur te bouwen en aan te steken, 3 typen van vuren en hun gebruik kennen.

7. **Koken**
.... of beschrijven: 1. hoe vlees en aardappelen gekookt moeten worden;
2. hoe thee gezet wordt.

Verkenner 1e klas

8. **Houthakker**
.... of een algemeen idee hebben hoe licht hout geveld wordt met de bijl, en óf een voorwerp maken van riet, leer of raffia, óf, in het geval van een Verkenner, enz. (zie een voorgaande mededeling).

10. **Tocht of Hike** (toevoeging aan de bestaande eisen)
Als een Verkenner een rolstoel mag en kan gebruiken moet hij de tocht afleggen als voorgeschreven in Spelregels, vergezeld van normale jongens, de afstand moet teruggebracht worden op 5 mijl „enkele reis".

DOVEN

Verkenner 1e klas

9. **Nieuweling**
Als volgens de Spelregels, óf de jongen moet getoond hebben de Hopman te kunnen helpen met het opleiden van de Troep.

GEESTELIJK ONVOLWAARDIGEN

Verkenner 2e klas.

6. **Vuur aanmaken**
Weten hoe een houtvuur te bouwen en aan te steken. 3 typen van vuren en hun gebruik kennen.

4. **Sparen**
.... of het bewijs leveren van bijzondere zorg voor zijn uniform te hebben gehad.

Speciale vaardigheidsinsignes

Men zou kunnen denken dat er genoeg keus is onder de vaardigheidsinsignes om „elck wat wils" te bieden, maar zelfs om alleen 1ste klas en kroonverkenner binnen het bereik van elke jongen te brengen zijn er enige veranderingen nodig in de eisen voor de daarvoor gevraagde insignes.

Voor 1e klas is dit al besproken, n.l. Zwemmen.

Voor Kroonverkenners is er een verandering nodig in ambulance voor Kreupelen en in Woudloper voor de Blinden. Sommige mensen denken, dat het Woudlopersinsigne buiten het bereik van de bedlegerige jongen ligt.

Waarom niet te doen als het land dat, na zich voorgenomen te hebben Engeland te veroveren, speciale officieren tot in de kleinste bijzonderheden een hun toegewezen stuk van de kust laat bestuderen. Zij hadden zonder twijfel vrienden die hen inlichtingen konden verstrekken. Waarom kunnen bedlegerige jongens dat niet doen?

Insignes zijn bedoeld om Verkenners een lijn voor hun gedachten te geven, nuttige liefhebberijen wakker te roepen en dus op te voeden. Sommige van deze insignes zijn bijzonder waardevol voor jongens met een of ander gebrek en het is voor hun bestwil als zij er voor werken.

Zoals deze insignes vastgesteld zijn voor normale, actieve Verkenners zijn sommige van deze zo wenselijke insignes onmogelijk te behalen door gebrekkige jongens, bijgevolg zijn veranderingen toegestaan als volgt:

Voor Kreupelen: In Kleermaker en Seiner.

Voor Doven: In Recreatie, Tolk en Seiner.

Voor Geestelijk Onvolwaardigen: In Handige Jongen.

Voor Blinden: In Athleet, Seiner, Timmerman, Schrijver, Kok, Dierenvriend, Tuinman, Lezer en Electricien.

De Seinaanpassingen bestaan hieruit: zoemer voor blinden inplaats van licht, geen zoemer voor doven.

Lezer staat toe dat blinden acht boeken lezen in plaats van achttien. Dit behoeft geen toelichting.

Alle veranderingen spreken voor zichzelf en het zou vervelend zijn om tot in alle bijzonderheden te gaan.

Het kan niet genoeg herhaald worden, dat in het geval van een gebrekkige jongen in een normale troep, bijzondere eisen alleen toegepast kunnen worden met goedvinden van de D.C. Deze B.E. zijn alleen bedoeld voor diegenen die aan de gewone eisen onmogelijk kunnen voldoen tengevolge van hun gebrek.

Zodra natuurlijk een B.E.-groep als zodanig staat ingeschreven, kunnen Bijzondere Eisen gebruikt worden zoals de Groepleider dat wenselijk acht.

De naam Bijzondere Eisen is misleidend. „Verkenners met lichamelijk of geestelijk gebrek" omschrijft deze afdeling juister, maar is, om verschillende redenen, niet populair. (noch aan te bevelen. Vert.) Er zijn velen in de B.E.-afdeling die heel aardig verder komen zonder B.E., maar die een speciale leiding nodig hebben. Velen zouden zich met gewone Verkenners kunnen meten en als winnaar uit de strijd komen — en toch zouden zij de helft van het genoegen missen als ze in een gewone troep opgenomen waren. Soms zal een gebrekkige jongen veel met gewone jongens omgaan. Een enkele blinde, dove of kreupele jongen in een troep wint dikwijls veel bij het nieuwe contact met normalen. Daartegenover staat weer, dat anderen door dat nauwe contact met normalen tot een acuut minderwaardigheidsgevoel gedreven worden. Dove jongens zullen liever dove kameraadjes zoeken dan horende. Veel kreupele jongens zijn minstens een jaar nadat ze uit het ziekenhuis ontslagen zijn, nog niet flink genoeg om in een normale troep opgenomen te worden. Sommige schamen zich over hun mismaaktheid en bemoeien zich nooit met andere jongens.

Voor al deze jongens is een B.E.-troep die speciale leiding geeft en

gelegenheid biedt om met eigen lotgenoten in contact te komen, een uitkomst. Door het voorbeeld dat zij elkaar stellen kunnen zij zover gebracht worden, dat ze de normale eisen zonder veranderingen afleggen, maar zij zullen toch altijd B.E.-Padvinders blijven.

GEEN VERPLICHTE SCHOOLVAKKEN

A. S. Neill, M.A. is de directeur van een particuliere school te Leiston, Suffolk in Engeland en welbekend door zijn opvoedkundige paradoxen, die hij met bevallige ironie lanceert. In „The Schoolmaster" van 14 dezer schrijft hij o.a.:

„Men moet zich verwonderen, dat in een wereld die vol belangwekkende dingen is, de schoolvakken erkend worden als deel te moeten maken van de opvoeding. Men vraagt zich af, waarom in een wereld vol kunst en schepping en vreugde de kinderen in lelijke banken moeten zitten terwijl ze wiskunde en spraakleer en talen bestuderen.... zo onbetekenend van het standpunt van het kind beschouwd. De enige eerlijke verdediging van de schoolvakken die mij bekend is, is die van het schoolhoofd, dat zei dat het er niet op aan kwam wat een kind leerde, zolang het er maar het land aan had. En kinderen haten de schoolvakken. Als een nieuwe leerling bij mij op school komt, is zijn eerste reactie op de mededeling, dat lessen niet verplicht zijn, uit te roepen: Hoera, ik zal er nooit aan meedoen! Ik heb leerlingen gehad, die twee jaar lang van alle lessen weggebleven.... twee jaar van herstel van hun vroeger onderwijs.

Waarom onderwijzen we wiskunde? Omdat ze de geest oefent en denken leert? Een kruiswoordraadsel zou even goed dienen. Wiskunde heeft voor de meeste mensen geen waarde. Het enige practische, dat wiskunde mij leerde, was, dat de kortste weg over een veld de diagonaal was, maar dat weet de domste boerenpummel ook wel bij instinct. Geschiedenis is meestal onsamenhangend: Koningen en oorlogen en vervelende juristerij. Aardrijkskunde.... word ik gelukkiger of bekwamer als ik de export van Bolivia en de regenval van China weet? De enige aardijkskunde van waarde is die welke wij onbewust al reizende leren....

Hoe moet de school dan zijn? Ik antwoord: een plaats die het kind interesseert. Kinderen stellen belang in scheppend spelen. Ik vind, dat alle jongens en meisjes tot het vijftiende jaar moesten spelen. Als onze moderne beschaving geen tarwe en koffie moest verbranden om de winsten hoog te houden, zouden alle kinderen ter wereld kunnen spelen tot zij vijftien waren. Ik bedoel met spelen: iets doen dat pleizierig is zonder ander doel. Er moet geen andere tucht zijn dan die welke uit de kinderen voortkomt. Geen eerbied voor volwassenen. Eerbied en vrees zijn synoniemen voor een kind. Een kind te dwingen tegen een onderwijzer „mijnheer" te zeggen is een schande voor de kindmensheid. De onderwijzer die eerbied eist, is een minderwaardige, die vreest dat de kinderen zullen ontdekken, wat voor een bedrieger hij eigenlijk is....

Wij behoren tot het verleden en wij weten niet, hoe de toekomst zijn zal. Op het ogenblik lijkt die op een gifgassen-toekomst en als de onderwijzers, die geloven in „klaarmaken voor het leven" logisch waren, zouden zij wiskunde schrappen en de kinderen leren gasvrije vluchtplaatsen te graven."

(Het Vaderland).

WIE HELPT ?

Mevrouw G. Kleyn-Krayenhoff, v. Dorpstraat 5, den Haag, Ass. D.C. voor Bijzondere Eisen, is bezig met de oprichting van een B.E. Horde (achterlijken), bestaande uit jongens uit zeer behoeftige gezinnen. Zij vraagt, wie haar kan helpen aan gebruikte Welpenuniformen (b.v. van jongens die naar de Verkenners overgingen) ten behoeve dezer Horde. Indien gewenst kan alles ongefrankeerd aan haar worden gezonden.

DE VERKENNERSKAMPEN IN 1935

(1 September 1934—1 September 1935)

Evenals het voor den leider waarde heeft zich de sedert een jaar gehouden kampen voor de geest te roepen en het voor den districts-commissaris van belang is door de kampeerenqueteformulieren een volledig beeld te

krijgen van alle door zijn troepen gehouden kampen, is het bijzonder belangwekkend zich een soortgelijke indruk te vormen voor geheel Nederland.

Uiteraard is er grote verscheidenheid te constateren. De grootte van de plaats van inwoning, de aard van de onmiddellijke omgeving, de financiële draagkracht van de ouders, de godsdienstige overtuiging, de beschikbare tijd en het juiste inzicht van den leider vormen slechts enkele van de factoren, die van invloed zijn en grote verschillen veroorzaken. Zulks allereerst binnen de grenzen van iedere afdeling en elk district, doch ook tussen de verschillende districten.

Een belangwekkend en tevens optimistisch stemmend beeld biedt de onderstaande statistiek. Uiteraard mag aan sommige cijfers slechts betrekkelijke waarde worden toegekend. Dat geldt in de eerste plaats de cijfers uit districten waaruit onvolledige gegevens werden ontvangen. Het is n.l. gebleken, en de redenen zijn voor de hand liggend, dat het niet de troepen zijn, waardoor het meest gekampeerd is, waarvan geen formulier is binnen gekomen. Vandaar, dat er reden is om de berekende gemiddelden in sterker mate als te hoog te beschouwen, naargelang betrekkelijk van minder troepen cijfers konden worden verwerkt.

Allereerst zijn opvallend: toename van het aantal troepen, toename van het aantal Verkenners, stijging van het aantal kampnachten.

Dit jaar werden voor het eerst aantallen gevraagd en berekend zuiver de Verkenners betreffende, dus buiten hun leiders. Zo kon het aantal kampnachten per persoon bepaald worden, zowel voor de Verkenners alleen, als voor Verkenners en leiders tezamen.

Dat ondanks de tijdsomstandigheden het gemiddelde voor geheel Nederland nog iets is kunnen stijgen, n.l. van 8.3 tot 8.5, is zeer verblijdend en wel te meer, omdat dit jaar van een groter aantal troepen (zowel percentsgewijs, als absoluut) aantallen werden verwerkt.

Evenals verleden jaar hebben de Kaninefaten te Alkmaar het hoogste troepgemiddelde bereikt, n.l. 22.2/23.0. Hun aantal over 1934 bedroeg 21, zodat ze dit respectabele record nog hebben kunnen verbeteren!

De tijdsomstandigheden. De meningen van de leiders betreffende de invloed van de voor zo velen moeilijke tijdsomstandigheden op de deelname aan de kampen, lopen uiteen. Sommigen wijten hieraan een kleine deelname aan hun zomerkamp, anderen hebben van een crisis-invloed niets bespeurd. Opvallend is, dat in vele troepen met jongens uit arme gezinnen tóch veel gekampeerd werd. Dit was te danken aan:

1. **tijdig sparen** (hiermede werd vaak reeds in September aangevangen);
2. **enthousiasme** voor het komende kamp; algemene deelname traditie;
3. soms: vorming van een **kampfonds** door feestavonden e.d. ter tegemoetkoming in de kosten;
4. vaak: **hulp** aan hen, voor wie het kampgeld te hoog was;

5. **laag kampgeld** (eventueel niet te lange reis; samen reizen met een andere troep; verkorting kampduur tot 10 of 7 dagen).

Oók onder de huidige omstandigheden blijkt bij goede voorbereiding een jaarlijks zomerkamp met grote deelname voor vrijwel elke troep mogelijk te zijn.

Voor sommige troepen bleek grotere en herhaaldelijke deelname aan week-end-kampen mogelijk teworden door een uiterst laag kampgeld en het door ieder medenemen van voedingsmiddelen.

Gecombineerde kampen. Verleden jaar bleek door verschillende troepen geen zomerkamp gehouden te zijn, omdat het den leider niet mogelijk was op een geschikt ogenblik vacantie te nemen. Ook dit jaar waren dergelijke gevallen aan te wijzen, doch in mindere mate. Veel is voorkomen door gezamenlijke kampen van twee troepen, terwijl tevens in verschillende gevallen op deze wijze nieuwe troepen veel hebben gehad aan het goede voorbeeld van meer ervarenen. In een der districten werden 5 gecombi-

District	Troepen		idem, waarvan gegevens ontv.		Verkenners	
	1934	1935	1934	1935	1934	1935
Amersfoort	8	8	8	8	140	
Amsterdam	9	9		8	156	
Arnhem	15	16	5	11	238	
Assen	2	2	2	2	35	
Betuwe	5	5		4	61	
Beda	4	4		4	59	
't Gooi	9	10		9	169	
's-Gravenhage	27	30	18	19	438	
Haarlem	12	13	11	9	181	
's-Hertogenbosch	4	5	4	4	89	
Leiden	10	10	5	9	182	
Leeuwarden	1	1	1	1	15	
Maastricht	3	3	2	3	65	
Noorderkwartier	9	10	3	6	122	
Rotterdam	29	32	28	32	596	
Utrecht	10	11	8	11	206	
Zeeland	8	9	5	8	181	
Zwolle	11	14	9	12	248	
Totaal	176	192		160	3181	

neerde zomerkampen en 3 gecombineerde kortere kampen gehouden. De betrokken leiders hebben hiermede een bijzondere Goede Daad verricht.

Kampen zonder volwassen leiding. Het aantal dezer kampen is nog niet groot te noemen. Het werd voor twee der grote districten berekend en bleek daar resp. 20 en 33 % van het totale aantal uit te maken. Doorvoering van het patrouillesysteem ook in dit opzicht verdient dus de aandacht.

Patrouilleleiderskampen. Voor de zelfde districten werd het aantal trainingsweek-ends voor de Ereraadleden opgeteld. Resp. 38 en 55 % der troepen hadden er een gehouden. Opvoering dezer cijfers mag noodzakelijk genoemd worden, al kan er bij worden opgemerkt, dat mogelijk kampen van dit soort zijn gehouden, zonder dat zulks op het formulier was aangegeven.

Kampterreinen. Vrijwel alle tot kampplaats gekozen terreinen voldeden aan redelijke eisen. Het enige bezwaar was nog al eens de te grote afstand tot zwemwater, welke althans voor zomerkampen vermeden kan worden.

Verkenners en leiders		Kampnachten				Kampn. per pers.				Aantal kampen	Kamp-stand. cert.
1934	1935	Verkenn. 1934	Verkenn. 1935	Verk. en l. 1934	Verk. en l. 1935	Verkenn. 1934	Verkenn. 1935	Verk. en l. 1934	Verk. en l. 1935		
142	158	1073	747	1218		7.7	5.3	7.7		11	3
	173	1148		1300		7.4		7.5		35	—
104	263	2051	533	2554		8.6	5.1	9.7		44	2
21	38	196	163	227		5.6	7.8	6.0		4	1
	71	446		552		7.3		7.8		15	2
	69	428		507		7.3		7.3		11	—
	191	1539		1788		9.1		9.4		29	6
445	466	4026		4366		9.1	9.1	9.3		91	9
217	205	1418	1977	1674		7.9	9.1	8.3		44	3
85	97	483	537	551		5.4	6.3	5.7		15	2
118	201	855	720	951		4.7	6.1	4.7		30	1
10	17	120	15	142		8.0	1.5	8.3		4	—
51	71	613	533	703		9.4	10.0	9.9		14	—
105	135	1449	1284	1664		11.9	12.3	12.3		35	3
530	664	4537	4100	5446		7.6	7.7	8.2		137	13
169	230	1788	1816	2063		8.7	10.1	9.0		46	3
119	197	1313	881	1515		7.3	7.4	7.7		26	7
229	285	2301	2129	2771		9.3	9.3	9.7		46	3
	3531	25784		29992		8.1	8.3	8.5		644	58

Ook moet ontraden worden het herhaaldelijk gebruik voor het jaarlijkse zomerkamp van een zelfde terrein. Bekendheid met de streek doet tè veel de verrassende verkenningsmogelijkheden van de „wildernis" verdwijnen.

Voorbereiding. Mede dank zij het boekje De Kampeerstandaard, bleken de kampen in het algemeen behoorlijk te zijn voorbereid wat de vooroefening van de Verkenners, de keuze van de kampterreinen, het mede te nemen materiaal a.d. betreft. Te vaak was echter te weinig werk gemaakt van goede programma's, waardoor de vele mogelijkheden van een goed Verkennerskamp in het algemeen, en de mogelijkheden, geboden door het gekozen terrein, niet voldoende gebruikt werden. De nieuwe uitgave, Gilcraft's Verkenningsspelen, kan vele ideeën geven voor grote spelen en tochten, waarvoor de normale omgeving van de troep zich niet leent.

De Kampeerstandaard. De Kampeerstandaard is ingesteld om een duidelijk beeld te geven van het Verkennerskamp, zoals het van elke troep verwacht wordt. Het aantal troepen, dat door het aanvragen van het betreffende cerificaat getoond heeft aan de gestelde eisen te willen voldoen, is dit jaar reeds belangrijk hoger geweest dan in 1934 en er waren dit jaar reeds districten waar voor vrijwel elk zomerkamp een certificaat werd aangevraagd. Weliswaar bestond nog al eens aanleiding tot opmerkingen van den bezoekenden commissaris, maar vast staat, dat in het algemeen zeker van vooruitgang getuigd kon worden en een behoorlijk peil bereikt werd.

Buitencentrum bij Ommen. Op Ada's Hoeve en Zeesse hielden 19 troepen hun zomerkamp met in totaal 3586 kampnachten (hiervan behoorden tot De Katholieke Verkenners 3 troepen met 572 kampnachten). Het totaal voor de overige kampen (leiderscursussen, Voortrekkers, kampstaf, korte kleine kampen) bedroeg 1697 nachten.

Duinrell, Wassenaar. Door de in de nabijheid gelegen afdelingen werden op Duinrell een groot aantal kampen gehouden. Met inbegrip van de Gilwell-cursus, week-end-kampen deel uitmakend van Districtscursussen, Voortrekkerskampen en kampen van de Katholieke Verkenners, was het aantal kampnachten 3019.

Volgens de ingekomen formulieren waren de aantallen der Verkennerskampen van N.P.V. Troepen:

Afdeling	Aantal kampen	Kampnachten Verkenners	Verk. en leiders
Hen Haag	35	458	516
Delft	6	35	40
Rotterdam	33	380	411
Schiedam	4	82	95
Vlaardingen	7	52	64
Totaal	85	1027	1126

Kampen in het buitenland. 7 Troepen hielden hun zomerkamp in België, 2 in Engeland, 1 in Denemarken (de Baron van Pallandt-troep nam deel aan het Deense Nationale kamp) en 1 in Noorwegen. Verder werden 4 trekkampen gehouden door België, Frankrijk en/of Luxemburg.

Waterkampen. Van de gehouden waterkampen verdienen vermelding een kamp op het IJsselmeer (17e Rotterdamse troep), een eerste zomerkamp op het daarvoor door de Rotterdamse afdeling aangekochte klipperschip in de Biesbos en deelname aan een van de tochten van de Tarakan naar Noorwegen.

Nieuwe Uitgaven

De Boerderij. Het nieuwe Verkade-album van de N.V. Verkade's Fabrieken te Zaandam. Tekst van H. E. Kuylman. Te illustreren met Verkade's plaatjes, naar aquarellen van C. Rol, J. Voerman Jr. en H. Rol. Bandversiering en zwart-wittekeningen van C. Rol. Plaatjes in offsetdruk van de fa. L. van Leer & Co. Druk- en bindwerk van Blikman en Sartorius.

De tekst van het nieuwe Verkade-album beschrijft op aantrekkelijke en zaakkundige wijze het leven op de boerderij in de vier seizoenen van het jaar. Natuurlijk sluiten de plaatjes hierbij aan en vandaar, dat er nog geen Verkade-album is geweest met zoveel variatie. We zien afbeeldingen van koeien en schapen, kippen en duiven, vruchten en groenten, veldgewassen, vogels en bloemen, eenden en ganzen, hooien, maaien, ploegen, eggen, alsmede enige karakteristieke Hollandse boerderij-landschapjes. Het is weer een lust voor de ogen en zo door en door fris-Nederlands. Bovendien lijkt het ons een groot opvoedkundig belang ons volk meerdere kennis van en grotere waardering voor het boerderij-bedrijf bij te brengen.

Deze uitgave is dan ook een kostelijke aanwinst in de lange rij Verkade-albums, die in menig huisgezin een hele boekenplank gaat vullen. Hulde aan de uitgeefster, die reeds gedurende 30 jaren de opzet handhaaft: ons door bekwame schilders en schrijvers telkens een ander stuk natuurleven voor ogen te toveren, zó, dat het onze blik verruimt en het leven verrijkt.

* * *

Padvinders-Agenda 1936. Uitgave „De Nederlandsche Padvinders", Afd. Verkoop. Verkrijgbaar bij de Scout-Shop en depôts. Prijs 30 ct.

Op verzoek werd de jaarlijkse padvinders-agenda dunner (en goedkoper) gemaakt, zodat men het boekje gemakkelijker bij zich kan dragen. Om dit te bereiken, werden de artikelen van beschouwende aard weggelaten; de inhoud werd echter met meer gegevens uitgebreid. Zo vinden we o.a. opgenomen de klasse- en ster-eisen, het schatten van hoogten en breedten, de lichaamsoefeningen uit het V. v. J., briefporto vanuit het buitenland, de

nationaliteitsletters voor auto's, de internationale tijdsverschillen, de vergelijkende thermometerschalen, titulatuur e.d. Vermeld zij nog, dat het redactie-adres van „De Verkenner" in de agenda foutief is vermeld. Na Januari a.s. wordt dit niet v. Bleiswijkstraat, doch Reinkenstr. 14a, den Haag.

Men denke eraan, dat de agenda niet meer later in het seizoen tegen verminderde prijs zal worden uitverkocht.

* * *

Wegen. Tijdschrift gewijd aan de weg en het verkeer. Uitgave van de Vereniging „Het Nederlandsche Wegencongres". Verkrijgbaar bij den A.N.W.B., Parkstraat 18, den Haag, voor leden A.N.W.B., Heemschut of Veren. Het Nederlandsche Wegencongres 50 ct., voor niet-leden *f* 1.—.

In dit fraai-uitgevoerd extra nummer van „Wegen", dienende als brochure „De Weg in het Landschap", vinden we een, door tal van foto's verlucht, pleidooi voor het behoud van ons natuurschoon bij de aanleg van wegen. We waarderen de bedoeling en geven toe, dat hier doeltreffende middelen zijn aangegeven tot verbetering der verfraaiing, het wegnemen van veel lelijks, betere behandeling en toepassing van beplanting enz.

Dit alles is echter bekeken met het oog van den aestheticus en we kunnen niet zeggen, dat wij, padvinders, hiervoor in de eerste plaats belangstelling koesteren. We zouden harder „hoera" roepen voor een actie tegen het omzetten van ongerepte natuur in villaparken, hoe aesthetisch die ook mogen zijn, tegen de toepassing van het hatelijke prikkeldraad op een schaal, zoals men dit vermoedelijk nergens ter wereld aantreft, tegen het verkavelen van ons natuurschoon door kunstmatige wandelpaadjes, tegen het afsluiten van terreinen.

Voor ons, padvindersleiders, is maar één vraag van belang: zal de behartiging van ons natuurschoon in handen blijven van de uitzicht-knutselaars en plantsoentjes-zielen, of zal het geschieden door mensen, in wie nog iets leeft van de oude Nederlandse avontuurlijke geest. De rugzak moet het winnen van de botaniseertrommel. U begrijpt me wel.

J. SCH.

VERKENNERS

(Boy Scouts)

door Gilcraft. Vertaling door **Ton Koot.**

Het is om de verschillende stadia en de verschillende leeftijden der jongens zelf, dat verschillende programma's en methodes aangenomen zijn. In de Welpenhorde is gebruik gemaakt van de verbeeldingskracht der jongens van Welpenleeftijd, verbonden aan hun kijk op het leven en hun eigen handelingen. Avontuur, Romantiek, Vertellingen, Spelen en Werk zijn alle tezamen gemengd om de training van dezen jongen Padvinder te waarborgen. De Chief Scout nam de **Jungle Books** van Rudyard Kipling als uitgangspunt. Daarop bouwde hij een systeem, hetwelk de jongsten

konden waardeeren en gebruiken (onbewust) om hun eigen welzijn te bevorderen. In den Verkennerstroep is gebruik gemaakt van de nog grooter avontuurlijke geneigdheid van den ouderen jongen en de goede hoedanigheden van avonturiers uit het verleden worden hem voorgehouden. Hem wordt gevraagd hun voorbeeld van moed, onafhankelijkheid en zelfvertrouwen te volgen. Onvermijdelijk beteekent dit, dat de Verkenner moet leeren, om dingen zelf te doen, zoodat hij er kracht en vertrouwen uit wint. In den Voortrekkersstam wordt de jongen, die tot man opgroeit, in de gelegenheid gesteld, om zich te associeeren met anderen, die hetzelfde doel beoogen als hij en zoo kracht te vergaren, om zichzelf te ontwikkelen als een gelukkig, gezond, hulpvaardig staatsburger, waartoe zijn vroegere training als Welp en Verkenner hem geholpen hebben. Hem wordt tevens de kracht geschonken en de hulp om zijn loopbaan succesvol te doen zijn. Voortrekkers vormen, in overeenstemming met de interpretatie van den Chief Scout zelf in **„Zwervend op den Weg naar Levensgeluk"**,: „een Broederschap van Buitenleven en Dienen. Zij zijn trekkers op den Open Weg en Kampeerders in de Bosschen, in staat om zichzelf te behelpen, maar tegelijk in staat en klaar, om anderen van dienst te zijn".

Voortrekken „biedt den ouderen jongen gelegenheid om onder heilzamen invloed te blijven.... verschaft Verkennen aan jonge menschen, met zijn genoegens van Woudlooperschap en Natuurleven...; helpt jonge menschen... die dit wenschen, te trainen voor Leiders en Instructeurs... schenkt jonge menschen gelegenheid om nuttig werk voor anderen te doen op erkenden grondslag". Het kostte me eenige moeite om voor deze definities tot het origineel terug te grijpen, want ik voel, dat het voorbijtrekken der jaren er eerder toe gestrekt heeft deze te verdoezelen, dan ze duidelijker te maken en ook, dat het werkelijk noodig is voor Leiders, om te beseffen, wat er met Voortrekken bedoeld werd.

In het Verkennen dan bezitten we een volledig schema voor Burgerschap, opgebouwd in drie deelen, elk van deze van gelijk belang voor den jongen op de verschillende leeftijden van zijn leven. Het is de gelijkheid in deze, welke mij hen deed plaatsen in drie gebouwen, tezamen gebracht in een woonsteê, liever dan hen in drie afzonderlijke verdiepingen in hetzelfde gebouw onder te brengen.

Het doel van elken Leider moet zijn, om te zien, dat de jongen de training krijgt, welke aansluit op zijn leeftijd en smaak, dat deze training hem in dezelfde richting leidt en dat hij aangemoedigd wordt onder dezen invloed te blijven, als hij ouder wordt.

Het was om dit doel te bevorderen en om de eenheid van doeleinde onder de werkers in de Padvindersbeweging te bevorderen, dat dit, nu bekend als het Groepssysteem, eenige jaren geleden ingesteld werd. De Groep is een samenbindend geheel met een Groepsleider aan het hoofd. Het is niet noodzakelijk, hoewel wenschelijk, dat de Groepsleider

zijn taak begrensd ziet tot de verplichtingen, welke uit deze positie voortvloeien, het is ook mogelijk, dat hij een volmacht aanvaardt als Verkenners-, Welpen- of Voortrekkersleider. Deze kwestie hangt af van zijn beschikbare tijd en kracht. Zoodra de Groep meer dan één onderafdeeling heeft, is het noodzakelijk, dat de Leiders onderling overeenkomen, wie de taak op zich neemt, om de Groep als geheel te controleeren, waarbij de anderen hem loyaal zullen ondersteunen.

De Groepsleider is het hoofd van de gemeenschap, maar niet een autocratisch hoofd, want hij heeft een Groepsraad, samengesteld uit alle Leiders van de Groep, welke elkaar van tijd tot tijd zien en inlichten, teneinde hem te helpen bij de leiding van de gemeenschap. Tezamen bespreken ze: de richting van de gemeenschap als geheel; verschil van opvatting tusschen de verschillende leden; bezigheden, welke een onderafdeeling in zijn programma moet opnemen, opdat de andere onderafdeelingen in overeenstemming hiermee hun schema van training kunnen aanpassen; individueele leden van de gemeenschap, die te oud worden voor één onderafdeeling en die naar een andere over moeten gaan; kwesties van financieel en administratief belang, enz. Door middel van dezen raad vestigen ze de nauwste en meest vriendschappelijke betrekking tusschen elkaar onderling, krijgen sympathie voor elkaars moeilijkheden en handhaven een sfeer van onderlinge hulpvaardigheid. Op deze wijze wordt het gemeenschappelijk doel, waar allen voor werken duidelijker en dichter benaderd. De Groepsleider, als hoofd van die gemeenschap, is ook hoofd, of voorzitter, van dezen raad en houdt toezicht op zijn besprekingen en bezigheden. Hij is de bewaker van het Groepswelzijn als geheel en is er voor verantwoordelijk tegenover de Plaatselijke Afdeeling en den Districts-Commissaris en via dezen tegenover den Hoofdverkenner en Chief Scout. Hij is de raadgever en vriend van alle andere Leiders, hij weet voldoende over hun werk om hen te kunnen helpen, er voor wakend hun taak niet uit handen te nemen, noch onnoodig tusschenbeide te komen. Hij ziet er op toe, dat de geheele Groep een hechte band vormt, dat alle hulpmiddelen voor eenheid (zooals het dragen van dezelfde Groepsdas) gebruikt worden, dat de overgangsceremonie tusschen Horde en Troep en een dergelijke van Troep naar Stam toegepast wordt en het gewenschte effect bij alle betrokkenen teweeg brengt en dat stappen worden genomen door alle Leiders, om samenwerking in het werk der verschillende onderafdeelingen te verzekeren.

De Verkennersleider dient eenige bekwaamheid zoowel met Welpen- als met Voortrekkerswerk te hebben, zoodat hij hun aansluiting op het Verkennerswerk kan begrijpen en de verschillen in methode en behandeling, welke ze vereischen, kan waardeeren. Hij dient een breeden kijk op het Verkennen te houden en zijn aandacht niet te beperken tot dat onderdeel hetwelk hij in het bijzonder behartigt. Teneinde de juiste houding te ver-

zekeren, dient hij de moeite te nemen, om de ontwikkeling van het Welpen- zoowel als van het Voortrekkerswerk te bestudeeren en tot de waardeering te komen van het feit, dat beide de logische en natuurlijke uitvloeisels zijn van de origineele suggesties van den Chief Scout in betrekking tot het spel van Verkennen. De Verkennersleider moet de Welpen van de Horde kennen, in het bijzonder de oudere, die den Verkennersleeftijd naderen. Ook zal hij contact moeten houden met zijn oudere Verkenners, die Voortrekkers worden, vriendelijke belangstelling voor hen blijven betoonen en hen blijven aanmoedigen om hun Verkennersidealen in hun leven te blijven uitdragen. Om dit te kunnen doen is het noch noodzakelijk noch raadzaam, dat hij zelf Voortrekker wordt. De schoolmeester behoeft zelf geen student te worden om contact te houden met zijn oud-leerlingen, die naar de Universiteit zijn gegaan. Als de Verkennersleider eveneens de leiding van de Voortrekkers in zijn Groep heeft, is er verder geen noodzaak om een van hen te worden. Er is iets vernederends voor Voortrekkers in het argument, dat, om hun vertrouwen te behouden, „de Leider tot hun peil moet afdalen, om een der hunnen te worden".

De Verkennersleider dient ook van tijd tot tijd bij de Horde te komen kijken, om op de hoogte te blijven van het doen en laten van de Horde, zoodat zijn Verkennerswerk er van verschillen zal. Hij dient voortdurend in contact te blijven met de(n) Welpenleid(st)er aangaande de jongens, die binnenkort overgaan naar den Troep en trachten eenigszins hun karakters te peilen, zoodat hij hen bij den Patrouille-leider kan onderbrengen, die hen het best helpen kan. Tevens zal hij dan beter weten, hoe hijzelf hen aanpakken moet, wanneer ze overkomen.

Door zijn eigen voorbeeld zal de Verkennersleider een vriendschappelijke verstandhouding, wat betreft zijn Verkenners, niet alleen tegenover Welpen en Voortrekkers van hun eigen Groep, maar ook tegenover Welpen en Voortrekkers in het algemeen bevorderen. Door zijn voorbeeld van vriendschappelijkheid in verhouding tot de andere Leiders van de Groep en het District vormt hij het levende voorbeeld van de werkelijke bedoeling van de Padvindersbroederschap, hetwelk niet na zal laten uitwerking te hebben op de gedachten en handelingen van de Verkenners van zijn Troep.

HOOFDSTUK XXIV.

De Blik uit het Raam.

De omgeving van iemands huis in zeer verschillend van diens leven; de blik, welke men uit zijn raam werpt kan een oorzaak vormen voor bevredigend of bedroevend gevoel. Niet alleen moeten we groote zorg besteden aan het opbouwen van onze Padvinderswoonstede, maar ook dienen we er een plek voor uit te zoeken, welke, zonder te veel in het oog te loopen,

gelegenheid biedt, om het omliggende landschap te overschouwen. Wij Leiders moeten zelf de dingen uitknobbelen, wij moeten zelf in de eerste plaats overtuigd zijn, dat het Verkennen de moeite van het Spelen waard is, dat het iets is, waar we onze energe en krachten aan geven kunnen, dat het iets is, waar we met hart en ziel aan mee kunnen doen. Als ons hart er niet in betrokken wordt, zullen we er een armzalig stokpaardje van maken en het is meer van toepassing op ongelukkige jongens, die we van plan zijn leiding te gaan geven. Verkennen is geen p l i c h t, maar r o e p i n g, we moeten iets van den roep gehoord hebben, voor we ons er mee inlaten.

Zijn we in dit opzicht voldaan, dan kunnen we beginnen te bouwen in de wetenschap, dat onze eigen grondslagen hecht zijn. Gedurende het bouwproces evenwel, bereiken we niets zonder onze gedachten er bij te houden. Het is de specie, die de steenen van onze activiteit samenvoegt, zoodat laag na laag veilig oprijzen kan. Slechts door voortdurend gebruik van deze specie, vermengd met echte Verkennersgeest, kan het Padvindersgebouw, dat we optrekken zijn voltooiïng naderen.

Wanneer we bouwen, moeten we onze oogen voortdurend den kost geven, om kracht en kennis te vergaren uit elke ontmoeting (wrijving) met anderen (al of niet Leiders). Sommigen van ons zijn in staat en gelegenheid, om andere Groepen, Districten of provincies, zelfs landen te bezoeken, waar ze, als resultaat van dit contact nuttige informaties en raad op kunnen steken. Anderen zijn in de gelegenheid om Conferenties bij te wonen of Trainingscursussen, waar verschillende Verkenners-onderwerpen besproken worden en waar, zooals dikwijls het geval is, de vruchtbaarste discussies die zijn, welke in kleine groepjes achter de schermen gehouden worden.

Voor ons allen staan zeker enkele middelen open, om onszelf voor ons Verkennerswerk geschikt te maken. Sommigen hebben daartoe meer gelegenheid dan anderen, maar hoe ook die gelegenheden zijn mogen, we zullen er geen profijt van trekken, als onze geest er niet open voor staat. Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Wij allen zijn geneigd om meer of min den invloed te ondervinden van onze vooringenomen ideeën, hoe minder reden voor deze idee, hoe meer we er aan schijnen vast te klampen. Wij zijn leden van een Beweging, we helpen onze jongens, om zich voor het leven gereed te maken, naar goede burgerschap te streven, dus moeten wijzelf niet hokken, maar klaar staan en doen.

We zijn ook leden van een Broederschap en we moeten ons best doen, om al onze Padvinders te doen beseffen, dat het Verkennen over de geheele wereld toegepast wordt. De eerste van alle belangrijke gebeurtenissen in een Padvindersleven is de Installatie. Als de jongen eerst Welp is geweest, zal hij al een heel stuk op den weg naar begrijpen afgelegd hebben. Van

het allereerste begin van zijn Padvindersleven moeten we er met nadruk op wijzen, dat hij een groote Broederschapskring der Jeugd binnentreedt, welke van zijn plaats uit, over het heele land, het Rijk, het werelddeel, den aardbol, verspreid is. En wanneer hij langer meeloopt, zal hij zich dat herinneren en bij die herinnering zal hij in staat zijn om zijn kijk te verbreeden, telkens wanneer kleine voorvallen dit Leiderswoord helpen bevestigen.

In onze Troepactiviteiten kunnen we de mogelijkheden inlasschen, om tot een volledíger besef te komen van de wijdvertakte Wereldbroederschap van Padvinders. Verhalen uit andere deelen der wereld kunnen verteld worden, verhalen zoowel van individueele dapperheid als gemeenschappelijke ervaringen. Mannen, die den verren vreemde bereisd hebben, kunnen binnengeloodst worden om hun ervaringen mede te deelen. Correspondentie kan gevoerd worden met Verkenners en Troepen uit andere deelen der wereld, maar het is raadzaam, om, als er nog geen persoonlijk contact is, eerst het advies van het Hoofdkwartier te vragen, alvorens in 't wilde weg te gaan correspondeeren. Onze Troepen kunnen met Troepen in het buitenland vriendschapsbanden aanknoopen, brieven wisselen, rapporten, foto's en zelfs bezoeken. Leden van onze eigen Troepen gaan naar het buitenland en wij trachten met hen in contact te blijven en van hun ervaringen profijt te trekken.

Dit zijn slechts enkele van de vele middelen, die we gebruiken kunnen, om belangstelling voor het Verkennen in andere deelen der wereld te wekken en behouden. We moeten onzen jongens zoo'n breed mogelijken kijk geven, we wenschen dat de Wereldbroederschap van Padvinders, zoowel feit als naam zij.

Het is ons allen niet gegeven Jamborees, welke in de verschillende landen gehouden worden, bij te wonen, maar of we die bijwonen of niet, allen kunnen we er kracht uit putten.

Laten we hecht bouwen, laten we hoog bouwen, zoodat we ver naar buiten kunnen kijken en zien in de toekomst, die zich over jaren uitstrekt. Wat houdt deze toekomst voor het spel van Verkennen en voor ons in? Wij kunnen het niet zeggen, maar we kunnen droombeelden zien en we kunnen trachten, die droombeelden waar te maken.

Sprekende op den Algemeenen massalen Dankdienst gedurende de Wereld Jamboree in Arrowe Park (bij Liverpool) op 4 Augustus 1929, den jaardag van het uitbreken van den wereldoorlog, zei de Aartsbisschop van Canterbury:

„Een en twintig jaar geleden droomde een soldaat een droom. Van zijn jeugd af had hij zich tot het leven van een Verkenner aangetrokken gevoeld. Bij vele avonturen had hij ondervonden, dat deze den geest scherpten, den wil staalden en mannen tot trouwe kameraden maakten. Zijn droom

nu was, dat die geest van den echten Verkenner de jongens in zijn eigen Land gelukkig, gezond en hulpvaardig mocht maken en bereid om hun land en hun God trouw te dienen.

„Nu ziet deze droomer zijn wensch vervuld in een Broederschap van twee millioen jongens, behoorend tot twee en veertig landen. Zijn droom is een van de groote werkelijkheden van de wereld geworden. Hoe diep moet zijn hart ontroerd zijn, als hij zich dat kampje met een handjevol jongens op Brownsea Island herinnert, waar hij de eerste keer trachtte, zijn droom waar te maken en als hij dit vergelijkt met dit groote kamp van vijftig duizend en denkt aan zijn twee millioen Padvinders op elk deel van de wereldbol.

„Zou ik niet uit Uw aller naam tot hem mogen zeggen: De Heer is met U, gij dappere, sterke man. Ik bid, dat Gods rijke zegen moge rusten op hem en op de over de gansche wereld verspreide leden, die de vervulling van zijn droom vormen".

De droom is een van de grootste werkelijkheden van de wereld geworden. De berg, die op zoo grooten afstand opdoemde, is beklommen en overwonnen, om een nog hoogere berg te laten zien, die om nog grooter verrichtingen vraagt. Luister naar het klaroengeschal van den Chief Scout bij zijn afscheid op de Wereldjamboree, welke ter gelegenheid van het een en twintigjarig bestaan der Padvindersbeweging werd gehouden:

„VANDAAG STUUR IK JE VAN ARROWE UIT OVER DE GEHEELE WERELD, TERWIJL JE MIJN SYMBOOL VAN VREDE EN KAMERAADSCHAP BIJ JE DRAAGT, ELK VAN JULLIE IS MIJN AFGEVAARDIGDE, DIE MIJN BOODSCHAP VAN LIEFDE EN KAMERAADSCHAP OP DE VLEUGELEN VAN OFFEREN EN DIENEN NAAR HET EINDE DER AARDE DRAAGT. VAN NU AF IS HET PADVINDERSSYMBOOL VAN VREDE: DE GOUDEN PIJL. DRAAG DEZE SNEL EN VER, ZOODAT ALLEN, OVERAL, DE BROEDERSCHAP ONDER DE MENSCHEN MOGEN LEEREN KENNEN".

Einde.

ZATERDAG 4 JANUARI 1936

Grote Padvindersuitvoering

door de Afdeling Gorinchem ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan der afdeling

Opgevoerd wordt een Padvinders Revue „'t Is Mooi Hoor"

Opgave voor logies en aanvragen van plaatskaarten á 35 cent bij V.T. R. de Boon. Van Andel Smitstraat, Gorinchem. Vóór 20 December.

TE 21400

KB

1435